

REFERENCES

1. Competency – Based Teacher Education: Progress, Problems and Prospects/ Ed.by W.R. Houston, R.B. Hovsman. - Chicago: Science Reaseach Association, 1972, Vol.X. , -182 p.
2. Zhukova N.V. Rol' vnutrennego, krosskul'turnogo konteksta v stanovlenii lichnoj kul'tury sub'ekta : monografija / Zhukova N.V. – Ekaterinburg : Ural. gos. ped. un-t, 2009. – 212 p.
3. Zimnjaja I. A. Kljuchevye kompetencii - novaja paradigma rezul'tata obrazovanija / I. A. Zimnjaja // Vysshee obrazovanie segodnja. - 2003. - № 5. - P. 3-10.
4. Ivanic'kij O.I. Formuvannja sociokul'turnoj kompetentnosti majbutn'ogo vchitelja fiziki na zasadah kontekstnogo pidhodu / O.I. Ivanic'kij // Visnik ZNU. - 2010. - №1- P. 155-158.
5. Pan S. Podgotovka pedagoga profil'noj shkoly / S. Pan // Akademija obrazovanija. - 2004 - №1. - P. 19.
6. Profesijna orientacija : teorija i praktika, naukovi metodi : Posibnik [dlja ped. pracivnikov] / za red. O.V. Mel'nika. – Ivano–Frankivs'k : «Tipovit», 2011. – Vip. № 2. – 279 p.
7. Savenkov A. I. Issledovatel'skoe obuchenie i proektirovanie v sovremennom obrazovanii / A. I. Savenkov // Issledovatel'skaja rabota shkol'nikov. - 2004. - № 1. - P. 22–31.
8. Sergeev I. S. Kak realizovat' kompetentnostnyj podhod na uroke i vo vneurochnoj dejatel'nosti : praktičeskoe posobie / I. S. Sergeev, V. I. Blinov. - M. : ARKTI, 2007. – 132 p.
9. Solovova E. N. Sociokul'turnaja kompetencija uchitelja inostrannogo jazyka i puti ee formirovanija i kontrolja / E. N. Solovova // ELT News&Views. - 2002. - № 4. - P. 17–24.
10. Hutorskoj A. V. Opredelenie obshhepredmetnogo sodержanija i ključevyh kompetencij kak harakteristika novogo podhoda k konstruirovaniju obrazovatel'nyh standartov // Politika v obrazovanii [Jelektronnyj resurs]. - Rezhim dostupa : //http://www.eidos.techno.ru/news/compet/htm, 2002.
11. Shapalov V. N. Formirovanie social'no-lichnostnoj kompetentnosti uchashhihsja starshih klassov / V. N. Shapalov. – Tjumen' : TOGIRRO, 2003. - 44p.
12. Shishov S. E. Ponjatje kompetencii v kontekste kachestva obrazovanija / S. E. Shishov // Standarty i monitoring v obrazovanii. - 1999. - № 2. - P. 41-48.

УДК 378.013

СТРУКТУРА ЗМІСТОВО-ОПЕРАЦІЙНОГО КОМПОНЕНТА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Кара С.І.

Бердянський державний педагогічний університет, вул. Шмідта, 4, м. Бердянськ, Україна

karasvetlana@rambler.ru

У статті розкрито структуру змістово-операційного компонента професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання. Визначено, що складовими елементами змістово-операційного компонента є знання, уміння та навички педагога, його професійно значущі якості. Зроблено висновок про доцільність удосконалення організації процесу професійної підготовки студентів як ефективного засобу формування і закріплення знань, умінь та навичок, форми виховання та становлення особистості майбутніх вчителів фізичного виховання. Якість відбору видів і змісту знань, умінь та навичок, особистісних якостей студента є підґрунтям формування майбутнього фахівця як професіонала.

Ключові слова: професійна підготовка майбутніх учителів фізичного виховання, структура змістово-операційного компонента.

СТРУКТУРА СОДЕРЖАТЕЛЬНО-ОПЕРАЦИОННОГО КОМПОНЕНТА ПРОФЕСИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ФИЗИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ

Кара С.И.

*Бердянський державний педагогічний університет,
ул. Шмідта, 4, г. Бердянськ, Україна*

karasvetlana@rambler.ru

В статье раскрыта структура содержательно-операционного компонента профессиональной подготовки будущих учителей физического воспитания. Определено, что составляющими элементами содержательно-операционного компонента являются знания, умения и навыки педагога, его профессионально значимые качества. Сделан вывод о целесообразности совершенствования организации процесса профессиональной подготовки студентов как эффективного средства формирования и закрепления знаний, умений и навыков, формы воспитания и становления личности будущих учителей физического воспитания. Качество отбора видов и содержания знаний, умений и навыков, личностных качеств студента является основой формирования будущего специалиста как профессионала.

Ключевые слова: профессиональная подготовка будущих учителей физического воспитания, структура содержательно-операционного компонента.

STRUCTURE CONTENT-OPERATIONAL COMPONENTS OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL EDUCATION

Kara S.I.

Berdyansk state pedagogical university, st. Schmidt, 4, Berdyansk, Ukraine

karasvetlana@rambler.ru

The article describes the structure of content-operational component of training future teachers of physical education. The constituent elements of content-operational component include the knowledge, skills, professionally significant qualities of the teacher.

The main task of education is the assimilation of knowledge, which is associated with the mastery of relevant skills. Determined that the modern physical education teacher must have domain knowledge, as well as methodical and professional. Developed and classified the following three types of knowledge: methodological and philosophical, theoretical, special.

Skills and skills in the overall structure of teachers is an independent component and reflect each other, are in a similar interdependence. To perform professional teaching career, a teacher must have diagnostic and prognostic, organizational, regulatory, control and corrective, professional (gnostic, structural, organizational, communication) skills. The main task in preparing future teachers of physical education in educational activities is transfer of professional skills of students to automatism, go to the category skills.

Determined that professionally significant qualities of the person as a structural element in content-operational component of training future teachers – a significant psychological characteristics, to which a certain professional activity has high requirements. One of the most important professional qualities of a teacher allocated: mobility, flexibility and emotional communicative, humanistic qualities. High level of professionally significant qualities of the teacher in the formed positive motivation is essential to ensure its performance in educational activities.

The conclusion about the feasibility of improving the process of training students as an effective means of formation and strengthening of knowledge and skills, a form of education and formation of future teachers of physical education. Quality selection of types and content knowledge and skills, personal qualities of the student is the basis of forming the future professional.

Key words: training future teachers of physical education, the structure of content-operational component.

В умовах значних соціально-політичних та економічних змін в Україні до майбутніх учителів висуваються більш складні вимоги. Завдання сучасної освіти у вищій педагогічній школі полягає не тільки в тому, щоб сформувавши відповідні професійні знання та навички, а й у тому, щоб підготувати вчителя, який вміє професійно використовувати здобуті знання на практиці, працювати з учнями та їхніми батьками, з педагогічним колективом, використовує передовий педагогічний досвід, критично оцінює досягнуте.

У зв'язку з цим, проблема формування професійно підготовленої особистості майбутнього педагога набуває в наш час особливої актуальності.

Вихідні концептуальні положення щодо професійної підготовки майбутніх учителів закладено в законах України “Про освіту” (1991), “Про загальну середню освіту” (1999), “Про вищу освіту” (2001), Національній доктрині розвитку освіти (2002), Державній програмі “Вчитель” (2002).

Окремі аспекти проблеми професійної підготовки вчителя досліджували О. Берак, М. Євтух, Л. Мільто, О. Мороз, О. Приходько (розвиток творчої індивідуальності особистості майбутнього вчителя); М.Вієвська (формування готовності майбутніх учителів до педагогічної взаємодії з учнями); Ю. Бабанський, В. Бондар, О. Дубасенюк, Н. Кузьміна, В. Сластьонін (теоретико-методологічні засади підготовки майбутніх учителів); Є. Барбіна, Н. Кічук, С. Сисоєва (особливості розвитку творчої особистості майбутніх педагогів у процесі професійної підготовки).

Незважаючи на те, що з боку як українських, так і зарубіжних науковців велика увага приділяється вказаній проблемі, залишається недостатньо розробленим питання структури та змісту формування змістово-операційного компонента професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання.

Мета пропонованої роботи - розкрити структуру змістово-операційного компонента професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання.

Змістово-операційний компонент містить у собі знання, уміння та навички педагога, його професійно значущі якості.

Знання – особлива форма духовного засвоєння результатів пізнання, процесу відображення дійсності, яка характеризується усвідомленням їх істинності [1]. Багатогранність педагогічної діяльності майбутнього вчителя фізичного виховання, вимоги щодо опанування ним різнобічних загальних і спеціальних професійних знань, які відповідають базовому рівню професійної освіти, сприяли розробці та класифікації нами трьох видів знань:

1. **Методологічно-філософських знань** (загальних законів і категорій діалектики, законів розвитку, філософське розуміння основ педагогіки та психології, проблем особистості; загальної методології пізнання, теорії пізнання, загальнонаукових методів; методології педагогіки, освітнього процесу, методологічних принципів дослідження проблем у сфері освіти).
2. **Теоретичних знань** (принципів побудови вітчизняної освіти, її системи та змісту освітніх програм; системи принципів і засобів особистісно орієнтованої взаємодії з дітьми; психолого-педагогічних умов для розвитку пізнавальної мотивації та здібностей дітей; психологічних основ педагогічної діяльності; основ коригувальної педагогіки в навчально-виховній роботі з дітьми та просвітницької педагогічної роботи з батьками).
3. **Спеціальних знань** (загальних засад педагогіки, теорії освіти і навчання, теорії та методики виховання, школознавства, історії педагогіки, психолого-педагогічних і дидактичних основ предметів, педагогічних технологій, сучасних інноваційних систем навчання, виховання та розвитку дітей; методів активізації інтелектуальної діяльності та шляхів загально-особистісного розвитку дітей; методики викладання предмету).

На думку Г. Сухобської, саме психолого-педагогічні знання є конкретно-методологічним принципом аналізу практичних ситуацій і критеріями оцінки результативності дій, які виконує вчитель [3, с. 7].

Ефективність педагогічної діяльності також залежить від рівня та якості знань учителя в галузі тієї науки, основи якої становить предмет, який він викладає. На нашу думку, сучасному вчителю фізичного виховання необхідно володіти знаннями як з предметної галузі, так і методичними, а також професійними (про основні напрями і зміст праці вчителя, сутність та особливості професійно-педагогічної діяльності, розвиток педагогічної і психологічної науки, професійну підготовку та ін.).

Щоб професійно виконувати педагогічну діяльність, учителю необхідно володіти певними вміннями. Як зазначає С. Гончаренко, вміння – це «засвоений суб'єктом спосіб виконання дій, який забезпечує сукупність набутих знань і навичок» [1, с. 58].

Н. Кузьміна вміння поділяє на такі групи:

- діагностично-прогностичні, тобто пов'язані зі збором інформації, її аналізом, систематизацією, визначенням проблем, цілей, завдань, розробкою різних програм, планів тощо;
- організаційно-регулятивні, які мають забезпечити виконання програм і планів, покладених на цей предмет, та вміння організувати будь-який вид дитячої діяльності (гра, праця, навчання), максимально забезпечити активність кожної дитини;
- контрольні-коригуючі – відображають необхідну теоретичну підготовку і практичні якості, необхідні для організації, збору, систематизації та аналізу етапно-ігрової інформації; прийняття принципів педагогічних рішень щодо удосконалення педагогічного процесу;
- фахові професійні вміння містять гностичні, конструктивні, організаторські, комунікативні і прикладні. Гностичні (пізнавальні) полягають в умінні вчителя пізнавати предмет своєї діяльності, виявляти його індивідуальні особливості, визначати мету, методику вивчення дитини, бачити тенденцію її розвитку, своєчасно помічати і розуміти зміни, визначати психічний стан, властивості та ін. Конструктивні вміння характеризують організацію діяльності: чітко бачити мету і завдання педагогічного процесу, конкретного заходу; складати план, відбирати зміст, який має стати надбанням дитини, учня; визначати способи досягнення мети; уміти дозувати будь-який вид роботи відповідно до вікових та індивідуальних особливостей вихованців; передбачати і заздалегідь планувати взаємини з дітьми; здійснювати систему контролю, обліку, самообліку тощо. Організаторські вміння передбачають організацію дітей, забезпечення їх активності, спрямування роботи батьків із дітьми. Уміння комунікативного характеру – це налагодження контактів з дітьми, батьками, колегами, входження в добрі стосунки, прояв поваги до них. До прикладних умінь належить проведення різноманітних ігор, виготовлення наочних посібників, гра на музичних інструментах, користування проєкційною апаратурою, фотографування тощо [2].

Чисельні наукові погляди (І. Бех, О. Кононко, С. Рубінштейн, О. Савченко, М. Фіцула) свідчать, що вміння є дуже важливим компонентом педагогічної діяльності, вони тісно пов'язані між собою й утворюють цілісну єдність у діяльності вчителя. Так, С. Рубінштейн вказує на те, що засвоєння системи знань, поєднане з оволодінням відповідними навичками, – це основний зміст та найважливіше завдання навчання [11].

Загальновідомо, що навичкою називають будь-яке «психологічне новоутворення, завдяки якому індивід спроможний виконувати певну дію раціонально, з належною точністю і швидкістю, без зайвих витрат фізичної та психічної енергії» [11], дію, доведену в результаті багаторазових, цілеспрямованих вправ до досконалого виконання. Як зазначає Ю. Пассов, щоб досягти «рівня навички», дія має стати автоматизованою, стійкою, гнучкою [6]. При цьому свідомість не повинна бути спрямована на форму виконання. Усі навички формуються поетапно.

Отже, успішне розв'язання педагогічних завдань вимагає не тільки високого рівня професійних та спеціальних знань, адекватного усвідомлення професійного обов'язку і відповідної особистої спрямованості, а й сформованості на їх основі автоматизованої здійснювальної вправності. Уміння і навички в загальній структурі діяльності вчителя виступають самостійним компонентом і відображають одне одного, знаходяться в аналогічній взаємозумовленості. Тому вважаємо головним завданням у процесі підготовки майбутніх учителів фізичного виховання до педагогічної діяльності довести професійні вміння студентів до автоматизму, переходу до категорії навичок.

Професійно значущі якості особистості як структурний елемент змістово-операційного компонента професійної підготовки майбутніх учителів – це суттєві психологічні характеристики, до яких певна професійна діяльність висуває підвищені вимоги. Вважаємо, що високий рівень розвитку професійно значущих якостей особистості педагога при сформованій позитивній мотивації, є важливою умовою, що забезпечує його високу продуктивність у педагогічній діяльності.

Аналіз літературних джерел показав, що існує більше 500 класифікацій професійно значущих якостей учителя. І. Зязюн вказував на те, що майбутньому вчителю необхідно працювати «над таким синтезом якостей і властивостей особистості, які дадуть змогу без зайвого емоційного напруження здійснювати власну професійну діяльність: педагогічний оптимізм, упевненість у собі як в учителеві, відсутність страху перед дітьми, вміння володіти собою, відсутність емоційного напруження, наявність вольових якостей (цілеспрямованість, володіння собою, рішучість)» [7, с. 50].

Провідні якості особистості вчителя досліджували відомі педагоги й учені: Т. Артем'єва, Б. Вульф, Ф. Гоноболін, В. Іванов, І. Зязюн, М. Касьяненко, Л. Кондрашова, В. Сластьонін, І. Харламов, О. Шиян та ін. Узагальнюючи їхні ідеї та досвід, можна визначити, що цінність особистості вихователя – у його індивідуальності, здатності збагачувати систему виховних відносин своєю особистістю, неповторністю використання педагогічних засобів.

Однією зі значущих якостей для сучасного вчителя, на думку багатьох учених і практиків, є мобільність. Професійна мобільність розглядається як «здатність швидко змінювати види праці, переключатися на іншу діяльність у зв'язку зі змінами техніки і технології виробництва» [10, с. 194].

Ми вважаємо, що вчителю, який працює в нових умовах сучасної школи, необхідно володіти особистісною та соціальною мобільністю, а також мобільністю знань. Відмова від стереотипів, здатність до інновацій, інтерес до всього нового, але при цьому критичне осмислення запропонованого, вміння підібрати найбільш ефективну для розв'язання педагогічного завдання технологію – все це визначає мобільність, яка має бути сформована у випускників педагогічного вищого навчального закладу. Тому в процесі професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання до педагогічної діяльності, нами прогнозується розвиток такої якості, як мобільність. Окрім того, вважаємо за необхідне формування в студентів таких професійних якостей, як: педагогічна гнучкість та комунікативність.

Однією з найбільш вагомих професійних якостей учителя, на нашу думку, є комунікативність, тому що вміння спілкуватися є необхідним для педагогічної діяльності, адже він працює у сфері «людина-людина», яка передбачає здатність успішно функціонувати в системі міжособистісних стосунків. Учитель фізичного виховання повинен уміти керувати своїм психічним та емоційним станом, оцінювати ситуацію спілкування, звертати увагу на аудиторію чи окремих учнів, використовуючи різні прийоми.

Професіоналізм майбутнього вчителя визначається не тільки інтелектом, сукупністю знань, умінь, навичок, а й особливостями нервової системи, психологічною стійкістю і підвищеною працездатністю в процесі спілкування, професійною стійкістю. Тому ще одним показником особистісної якості учителя фізичного виховання в системі професійної підготовки вважаємо емоційну гнучкість. Ця властивість проявляється у витримці, здатності педагога до саморегуляції, умінні виявляти позитивні емоції та стримувати негативні. Емоційна гнучкість хоча й має фізіологічну основу, однак піддається корекції та розвитку, є продуктом виховання та самовиховання.

Аналіз наукових досліджень [2, 7, 8] свідчить про те, що серед учених не існує єдиної думки щодо структури необхідних учителю професійно значущих якостей особистості. Компетентного вчителя, у першу чергу, мають вирізняти такі гуманістичні якості: емпатія,

такт, толерантність, уміння знайти позитивне в людині, доброзичливість, справедливість тощо, без яких неможлива робота з дітьми, бо «процес гуманістичного виховання учнів починається з формування гуманістичних якостей особистості самого вчителя».

Серед учених України та зарубіжжя існує думка про обдарованість педагога, що проявляється в педагогічних здібностях. Н. Кузьміна дає таке визначення педагогічних здібностей: «це індивідуальні стійкі якості особистості, які полягають у чуттєвості до об'єкта, засобів, умов педагогічної праці і створення продуктивних моделей формування позитивних якостей» [2, с. 14].

У психології «здібностями» називають такі індивідуальні психологічні властивості особистості, які є умовою успішного виконання одного або декількох видів діяльності. Від здібностей залежить легкість (швидкість) оволодіння не лише знаннями, а й практичними уміннями в тому чи іншому виді діяльності, але розвиваються ці психічні властивості лише в процесі самої практичної діяльності [9, с. 100].

Останнім часом у психолого-педагогічній літературі визначено такі педагогічні здібності:

- комунікативні – здатність до спілкування, співробітництва;
- дидактичні – здатність пояснювати, передавати знання, навчати;
- організаторські – здатність залучати учнів до різних видів діяльності, викликати в них інтерес, об'єднувати всіх учасників педагогічного процесу, спрямовувати їх інтереси на реалізацію висунутих завдань;
- конструктивні – здатність до відбору, композиції, проектування навчально-виховного матеріалу, розробки планів;
- гностичні – здатність до пізнання й отримання задоволення від пошуку, процесу пізнання;
- перцептивні – здатність проникати у внутрішній світ дитини, розуміти стан, здібність до емпатії;
- експресивні – здатність до емоційності, яскравості, спрямованості на позитивні емоції, володіння інтонаційною палітрою мови, мімікою, жестами, пластикою [4, с. 11].

У структурі складної і багатогранної психологічної освіти багатьма ученими (В. Крутецький, Ф. Гоноболін, Н. Левітов, І. Страхов, В. Куценко) виділено й такі здібності: академічні – здатність до засвоєння відповідної галузі науки; мовні – здатність яскраво, чітко й цікаво висловлювати власні думки і почуття; педагогічної уяви – передбачення наслідків своїх дій тощо.

Серед педагогічних здібностей ми виділяємо також і спеціальні. Їх рівень проявляється у глибині, різнобічності інформації, яку вчитель може отримати про особливості розвитку своїх учнів і швидко перебудову власної діяльності відповідно до цього.

Вважаємо, що педагогічні здібності тісно пов'язані з мотиваційною орієнтацією, рисами характеру та емоційністю педагога, з його загальними здібностями (спостережливістю, уявою, особливостями інтелекту та мови), а також з іншими спеціальними художньо-естетичними здібностями (артистичними, художніми, музичними тощо).

Аналіз досліджень свідчить, що не менш важливим аспектом педагогічної діяльності вчителя загальноосвітньої школи є педагогічне мислення. Педагогічно спрямоване мислення містить у собі вміння перетворювати та синтезувати знання, виробляти оптимальні схеми розв'язання педагогічних завдань, здатність використовувати педагогічні ідеї в певних ситуаціях, визначати суттєві та несуттєві ознаки цих ситуацій і пояснювати їх. Здатність учителя мислити педагогічно спрямовано дає можливість пояснити певні педагогічні явища, ситуації. Без розвинутого педагогічного мислення учитель лише констатує ті чи інші події, але не розуміє, чому вони виникають, які можуть мати наслідки. Без цього неможливо правильно формувати особистість учня, знайти якийсь конкретний спосіб впливу на

особистість вихованця [5, с.123]. Вважаємо, що аспект педагогічного мислення є найважливішим у структурі професійної підготовки. У контексті цього нами було запрограмовано формування цього аспекту в процесі професійної підготовки майбутніх вчителів фізичного виховання.

Аналітичний підхід до розкриття структури та змісту змістово-операційного компонента дав нам змогу дійти висновку про необхідність організації процесу професійної підготовки студентів, яка є ефективним засобом формування і закріплення знань, умінь та навичок, формою виховання та становлення особистості майбутніх учителів фізичного виховання. Якість відбору видів і змісту знань, умінь та навичок, особистісних якостей студента є підґрунтям формування майбутнього фахівця як професіонала.

Подальші дослідження будуть проведені в напрямку вивчення інших структурних компонентів професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. – К. : Либідь, 1997. – 375 с.
2. Кузьмина Н. В. Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения / Н. В. Кузьмина. – М. : Просвещение, 1990. – 103 с.
3. Кулюткин Ю.Н. Методы изучения профессиональной направленности учителя / Ю. Н. Кулюткин, Г. С. Сухобская. – Л. , 1980. – 80 с.
4. Митина Л.М. Учитель как личность и профессионал / Л. М. Митина. – М. : Дело, 1994. – 216 с.
5. Осипова Т. Ю. Формування професійно-орієнтованої особистості майбутнього вчителя : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Осипова Тетяна Юріївна. – Одеса, 2001. – 248 с.
6. Пассов Е. И. Коммуникативное иноязычное образование. Концепция развития индивидуальности в диалоге культур / Е. И. Пассов. – Липецк : ЛГПИ – РЦИО, 2000. – 204 с.
7. Педагогічна майстерність : підруч. / [І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.]. – К. : Вища школа, 1997. – 349 с.
8. Підготовка майбутнього вчителя до морального виховання учнів : навч. посіб. / Авт. кол. : В. К. Демиденко (керівник) та ін. – К. : ВМН, 1996. – 204 с.
9. Психология самосознания. Хрестоматия. – Самара : Издательский Дом «БАХРАТ – М», 2000. – 672 с.
10. Професійна освіта : навч. посіб. / уклад. С. У. Гончаренко та ін. [за ред. Н. Г. Ничкало]. – К. : Вища шк., 2000. – 380 с.
11. Рубинштейн С. Л. Проблемы общей психологии / С. Л. Рубинштейн. – М. : Педагогика, 1973. – 423 с.

REFERENCE

1. Goncharenko S. U. Ukrain'skij pedagogichnij slovník / S. U. Goncharenko. – K. : Libid', 1997. – 375 p.
2. Kuz'mina N. V. Professionalizm lichnosti prepodavatelja i mastera proizvodstvennogo obuchenija / N. V. Kuz'mina. – M. : Prosveshenie, 1990. – 103 p.
3. Kuljutkin Ju. N. Metody izuchenija professional'noj napravlenosti uchitelja / Ju. N. Kuljutkin, G. S. Suhobskaja. – L., 1980. – 80 p.
4. Mitina L M. Uchitel' kak lichnost' i professional / L. M. Mitina. – M. : Delo, 1994. – 216 p.
5. Osipova T. Ju. Formuvannja profesijno-orientovanoi osobistosti majbutn'ogo vchitelja : dis. ... kand. ped. Nauk : 13.00.04 / Osipova Tetjana Juriivna. – Odesa, 2001. – 248 p.

6. Passov E. I. Kommunikativnoe inojazychnoe obrazovanie. Konceptija razvitija individual'nosti v dialoge kul'tur / E. I. Passov. – Lipeck : LGPI – RCIO, 2000. – 204 p.
7. Pedagogichna majsternist' : pidruch. [I. A. Zjazjun, L. V. Kramushenko, I. F. Krivonos ta in.]. – K. : Visha shkola, 1997. – 349 p.
8. Pidgotovka majbutn'ogo vchitelja do moral'nogo vihovannja uchniv : navch. posib. / Avt. kol. : V. K. Demidenko (kerivnik) ta in. – K. : VMN, 1996. – 204 p.
9. Psihologija samosoznanija. Hrestomatija. – Samara : Izdatel'skij Dom «BAHRAT – M», 2000. – 672 p.
10. Profesijna osvita : navch. posib. / uklad. S. U. Goncharenko ta in. [za red. N. G. Nichkalo]. – K. : Visha shk., 2000. – 380 p.
11. Rubinshtejn S. L. Problemy obvej psihologii / S. L. Rubinshtejn. – M. : Pedagogika, 1973. – 423 p.

УДК 378.17 – 051 (043.3)

РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ-ФІЛОЛОГІВ

Кокнова Т.А., к. пед. н., викладач

*Державний заклад „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”,
майдан Гоголя, 1, м. Старобельськ, Україна*

koknovatanya@mail.ru

У статті розглянута роль самостійної роботи під час підготовки майбутніх перекладачів-філологів під час навчання у вищій школі. Виділено позитивні риси впроваджені самостійної роботи під час підготовки майбутніх перекладачів-філологів у рамках кредитно-модульної системи та її переваги. Розкрито перспективність педагогічних технологій для впровадження в них самостійних форм роботи з майбутніми перекладачами-філологами. Представлені методи навчання, що можуть бути використані під час самостійної роботи зі студентами. Визначено алгоритм проведення самостійної роботи, що дає змогу впливати на підвищення рівня сформованості професійних якостей у майбутніх перекладачів-філологів.

Ключові слова: самостійна робота, професійні якості, кредитно-модульна система, методи навчання, майбутні перекладачі-філологи.

РОЛЬ САМОСТОЯТЕЛЬНОЙ РАБОТЫ ПРИ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ ПЕРЕВОДЧИКОВ-ФИЛОЛОГОВ

Кокнова Т.А.

*Государственное учреждение „Луганский национальный университет
имени Тараса Шевченка”, пл. Гоголя, 1, г. Старобельск, Украина*

koknovatanya@mail.ru

В статье рассмотрена роль самостоятельной работы при подготовке будущих переводчиков-филологов при обучении в высшей школе. Выделены положительные черты внедренной самостоятельной работы во время подготовки будущих переводчиков-филологов в рамках кредитно-модульной системы и ее преимущества. Раскрыта перспективность педагогических технологий для внедрения в них самостоятельных форм работы с будущими переводчиками-филологами. Представлены методы обучения, которые могут быть использованы во время самостоятельной работы со студентами. Определён алгоритм проведения самостоятельной работы, что позволяет влиять на повышение уровня сформированности профессиональных качеств у будущих переводчиков-филологов.

Ключевые слова: самостоятельная работа, профессиональные качества, кредитно-модульная система, методы обучения, будущие переводчики-филологи.